

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا وَيْلَتَى لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فَلَانًا خَلِيلًا

قال رسول الله صَلَّى الله عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
إِنَّمَا مَثَلُ الْجَلِيسِ الصَّالِحِ وَجَلِيسِ السَّوِّءِ
كَحَامِلِ الْمِسْكِ ، وَنَافِخِ الْكِيرِ...

GÜZEL DOST EDİNMEK

Değerli Kardeşlerim!

Hepimizin dostları ve arkadaşları vardır. Sevinçlerimiz de kederlerimiz de dostlarımızla anlam kazanır. Bu nedenle sevinç ve üzüntülerimizi dostlarımızla paylaşmak isteriz. Çocukluk, iş ve okul arkadaşlarımız gibi hayatımızın farklı dönemlerine ait dostluk ve arkadaşlıklarımızın hayatımız üzerinde ne denli etkili olduğu herkes tarafından kabul edilebilecek bir gerçektir.

“Bana arkadaşını söyle sana nasıl biri olduğunu söyleyeyim” sözü de aynı gerçeğe işaret eder. Atalarımızın derin bir irfan ve tecrübeyle bizlere miras bıraktığı bu söz arkadaşlar arasındaki etkileşimin boyutunu ifade eder.

Kıymetli Müminler!

Sosyal bir varlık olarak insanın hayatını yapayalnız sürdürmesi mümkün olmayacağına göre, çevremizi nitelikli dost ve arkadaşlardan oluşturmamız, herhalde en doğru yoldur. Sevgili Peygamberimiz de buna dikkat etmiş ve öğütlemiştir. Arkadaş seçiminin rastgele ve özensiz yapılmasının hem dünyada hem de ahirette üzücü sonuçları olacağına işaret etmiştir.

Dünya hayatında iman yerine küfrü, kulluk yerine isyanı tercih ederek ve Peygamber (s.a.s.)’in davetine sırt çevirerek en büyük zulmü işlemiş kimseler kıyamet günü çok pişman olacaklar, üzüлp kederlenecekler ve pişmanlıklarından ellerini ısracaklardır. İşte böylelerini dost ve arkadaş edinenler de çok

üzüleceklerdir. Âhlar, vâhlar, keşkeler birbirini kovalayacak, Kur’an-ı Kerim ve Peygamber düşmanlarını dost edinmiş olmamayı çok arzulayacaklardır. Kur’an-ı Kerim’in ifadesiyle “Eyvah! Keşke falancayı kendime dost edinmeseydim”¹ diyecekler.

Çünkü kendilerini Kur’an-ı Kerim’den, Hz. Peygamber’den ve bunların öğrettiği şekilde Allah’ı zikirden alıkoyan onlar olmuştur. Fakat bu pişmanlıkların bir faydası olmayacak. Mahşer günü Allah’ın rahmetinden ümidini kesmiş, yapayalnız ve yardımcısız bir halde kalacaklardır. Zaten şeytanın istediği de önce insanı Allah’a kulluk ve şükür yolundan saptırmak, sonra da onu böyle yalnız, yardımcısız ve yüzüstü bırakmaktır.

Aziz Müminler!

O halde insan dünyada kimleri dost edindiğine, kimlerle birlikte bulunduğu ve kimlerin izinden yürüdüğüne dikkat etmelidir. Resûlullah (s.a.s.)’in bu yöndeki tavsiyeleri, ne kadar güzeldir:

“İyi ve kötü arkadaşın hali, güzel koku satanla körük çekenin haline benzer: Misk satan, ya sana güzel kokusundan bir miktar verir ya sen satın alırsın ya da hiç değilse onunla beraber olduğun sürece güzel koku koklamış olursun. Körük çeken kimse ise ya elbiseni yakar ya da en azından körüğün kötü kokusundan rahatsız olursun.”²

Yine Efendimiz (s.a.s.)’e: “Ey Allah’ın Rasûlü! Kendileriyle oturup kalktıklarımızın en hayırlıları kimlerdir?” diye soruldu. Efendimiz de şöyle buyurdu: “Kendisini gördüğünüz vakit size Allah’ı hatırlatan, konuşması ilminizi arttıran, ameli de size âhireti hatırlatan kimsedir.”³

Kıyamet günü arşın gölgesinde buluşan gerçek dostlardan olmak niyazı ile Cumanız mübarek, arkadaşlığınız iyilik ve doğruluk üzere dâim olsun.

¹ Furkan, 28

² Buhârî, Büyü’ 38; Müslim, Birr 146

³ Heysemî, Mecma’u’z-zevâid, X, 226